информације

ГЛАСИЛО ДЕЛЕГАТА, РАДНИХ ЉУДИ И ГРАЂАНА ОБРЕНОВЦА

— СЕДНИЦА СКУПШТИНЕ СВА ТРИ ВЕЋА У УТОРАК 12. ЈУЛА

— ОДРЖАНИ СПОРТСКИ СУСРЕТИ БРАТСКИХ И ПРИЈАТЕЉСКИХ ОПШТИНА — ОПШИРНИЈЕ НА СТРАНИ 6. И 7.

ГОДИНА VIII | ОБРЕНОВАЦ, 28. ЈУН 1983. | БРОЈ 77.

СА СЕДНИЦЕ ОК ССРН И ОК СК

У БОРБИ ЗА БОЉЕ КОРИШЋЕЊЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

— УСИТЊЕНОСТ ПАРЦЕЛА НАМЕЋЕ ПРОИЗВОДЊУ ЗА СВОЈЕ ПОТРЕБЕ. — ТОТАЛНА ЈАВНОСТ У РАДУ ИЗМЕЂУ КООПЕРАНАТА И ОСНОВНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ. — УРБАНИЗОВАТИ СЕЛО. —

Ускоро ће на јавној расправи бити Предлог програма о друштвено-економском развоју пољопривреде и агроиндустријског комплекса у нашој општини за краткорочни и дугорочни период, договорено је ових дана на једној од заједничких седница Општинске конференције ССРН-а и Општинског комитета ОСК-а То ће бити један од значајних доприноса у циљу даљег спровођења Акционог програма Србије у области друштвено-економског развоја пољопривреде и агроиндустријског комплекса као и доприност реализација програма улагања у производњу хране како за тржиште Београда, тако и за извоз. То је једно од стратешких опредељења шире друштвене заједнице у овако сложеним друштвено-економским односима у целој нашој земљи.

Уводно излагање о значају овог Програма на седници, је дао Живота Станојевић, члан Председништва ОК ОСК председник Секције за развој у области пољопривреде ГК ССРН и директор РО „Драган Марковић".

Повећање пољопривредне производње је данас од изузетног значаја за целокупан друштвени и привредни развој наше земље, за остваривање већег дохотка и стабилних економских токова, за повећање броја запослених и очување и подизање животног стандарда радних људи и грађана, рекао је Живота Станојевић и нагласио да је пољопривред на производња један од набитнијих елемената политике ослањања на сопствене снаге и битан чинилац економске стабилизације. —

На седници је истакнуто да основни разлози заостајања пољопривредне производње леже у уситњености земљорадничких газдинстава, а пре свега у врло ниском степену међусобног повезивања и удруживања, како унутар индивидуалног сектора тако и на друштвеним газдинствима. Када је реч о нашој општини, треба имати у виду да висок проценат територије отпада на не пољопривредно земљиште (око 18 одсто), као и да се нешто више од 5 одсто пољопривредног земљишта (као што су: ливаде, пашњаци. . .) користи на екстензиван начин.

Због велике уситњености парцела не постиже се задовољавајући проценат искоришћености пољопривредног земљишта. Искоришћеност пољопривредног земљишта у нашој општини износи око 90 одсто.

Око 50 одсто укупне територије наше општине није заштићено од утицаја спољних и подземних вода.

Забрињавајући је податак да се под грађевинским земљиштем нала зи близу 37 одсто укупних површина, што значи да су обрадне површине смањене за преко 13 одсто.

У циљу заштите пољопривредног земљишта од немаменског коришћења, Живота Станојевић је рекао, да треба настојати да се неке површи не врате пољопривредном земљишту и тако искористе за производњу хране.

Чињеница је да су разлози за недовољну искоришћеност пољопривредног земљишта у нашој општини многоструки. Поред уситњености парцела и других чинилаца, карактеристично је за нашу општину да у неким месним заједницама старачка домаћинства учествују са преко 20 одсто пољопривредних површина.

Без обзира на све тешкоће са којима се сусрећемо у борби за што већу производњу хране, вредно је истаћи да се већ у току прошле године и почетком ове у овој општини доста учинило на реализацији заштитних програма у области пољопривредне производње, али нас то не сме заварати рекао је Милутин Вучићевић, заменик директора кооперације на нивоу ПКБ-а, који је присуствовао овој седници и узео учешћа у њеном раду.

— Основна опредељења свих нас треба да буду „. . . производња што више хране за наше потребе, потребе Града, обезбеђена резерве и обезбеђење трајног вишка намењеног извозу, а ми у томе још увек нисмо успели", рекао је Вучићевић.

У садашњим условима и на овом степену материјалне опремљености могуће је повећати материјалну производњу и остварити већу тржишност пољопривредних производа на територији општине. Наравно, то се може ако се хоће. . . Основна организација кооперанта треба да буде носилац реализације заштитних програма, треба покрити свако домаћинство у смислу примене агротехничких мера тј. присутност струке и науке у сваком домаћинству. Мора бити присутна тотална јавност у раду и код кооперанта и Основне организације. Потребно је одредити колико чега треба произвести на одређеној парцели и да то буде обавеза произвођача. Морају се обезбедити сировине за уље, шећер и друго, а то се може. С којим правом тражимо уље, ако не сејемо сунцокрет, или пак шећер ако не сејемо репу. . ., Тога треба да буду свесни и индивидуални произвођачи, на тек тада можемо говорити о планској тј. усмереној пољопривредној производњи, рекао је на крају Вучићевић.

Бора Вуковић, делегат из Звечке, истиче да уситњеност парцела сама по себи намеће производњу само за своје потребе. — Дакле, уређење земљишта је неминовно. Тек тада се можемо специјализовати у области пољопривредне производње, што би допринело повећању обима производње.

О проблему осипања радне снаге са села говорио је Драган Глумцевић, председник ОК ОСК.

— Можда је грешка наше друштвено политичке заједнице што нам млади одлазе са села у град. Требало је предвидети ту могућност па посветити више пажње урбанизацији села. Ту се мора направити би тан преокрет да нам село не постане село стараца.

Из многострука разлога који су били тема расправе на овој седници је закључено да се постепено приступи реализацији Програма развоја агроиндустријског комплекса у нас.

Истина да реализација овог пројекта изискује огромна материјална средства (око 2 милијарде) динара, али и повећање производње хране зависи од начина коришћења пољопривредног земљишта и могућности реализације програма комасације, дренаџије и мелиорације, треба уложити максималне напоре да се обезбеди бар почетни капитал, како би се почело са реализацијом овог пројекта. У томе треба да нам помогне шира друштвено-политичка заједница Града и Републике, рекао је Станојевић, истакавши да је — уређење и коришћење пољопривредног земљишта приоритетан политички задатак.

К. Николић

ПОТПИСАН САМОУПРАВНИ СПОРАЗУМ

У Дому културе и спортова, 17. јуна 1983. године, потписан је Самоуправни споразум о издвајању 1 одсто из дохотка за отварање нових радних места и брже запошљавање у општини Обреновац.

Споразум је потписало око 80 организација удруженог рада, радних заједница и других субјеката са територије општине Обреновац.

Одржана седница сва три Већа Скупштине општине

НАЈВЕЋА ПАЖЊА ПРИВРЕДНИМ ТЕМАМА

— Информација о пословању у првом тромесечју ове године, анализа боловања у прошлој години, као и питања предстојеће жетве — неке су од значајнијих тема о којима је расправљано на седници сва три Већа Скупштине општине, која је одржана у понедељак, 20. овог месеца.

Пажња делегата сва три Већа при вукла је информација о одсуству ваљу са посла због привремене нес пособности — спречености за рад у прошлој години. Делегати су кон статовали да је број боловања до 30 дана порастао у односу на прет ходну годину, чак за 18 одсто, што је негативна тенденција, имајући у виду да ова боловања надиректни је „џеду" доходак удруженог рада. Чуо се и податак да најмање на боловања иду они који раде у нај тежим условима и обрнуто. Иначе, када су у питању области у којима су боловања највише изражена, у сваком погледу предњачи трговина. То је и јасно, с обзиром на податак да је у трговини претежно запослена женска радна снага.

У циљу смањења боловања делега ти сва три Већа су усвојили конкрет не закључке.

Посебно се одговорност тражи од здравствених радника, који у наред ном периоду морају побољшати превентивне активности на отклања њу узрока обољења радника, који раде на радним местима са отежа ним условима рада. У сарадњи са здравственом службом, ОУР-и би морали да врше редовни систематски преглед радника који раде на радним местима где постоји већа могућност професионалних обољења, а такође већу пажњу треба посветити и рекреативним активности ма у радним организацијама.

БРАНКО МИЛОШЕВИЋ ИМЕНОВАН ЗА ДИРЕКТОРА ДОМА

Делегати сва три Већа Скупштине општине Обреновац, на седници која је одржана 20. овог месеца дали су пуну сагласност на именовање Бранка Милошевића, правника из Обреновца за директора Дома културе и спортова, на период од 4 године.

Тиме је потврђена одлука Радничког савета Дома, од 1. јуна ове године.

Због великог броја несрећа на по слу намеће се и обавеза појачаног ангажовања у организацијама удруженог рада, а нарочито служби заштите на раду. И на крају, тражи се већа одговорност запослених у Дому здравља који би одсуствовања са посла морали свести у реалне оквире.

СИРОВИНЕ — ПРОБЛЕМ БРОЈ ЈЕДАН

Делегати Већа удруженог рада, су како се и очекивало гро седнице пос ветили анализи пословања у првом кварталу ове године.

Констатовано је да су резултати привређивања за три месеца лошији од оних који су исказани на крају године. Нарочито тешко стање је у „Нашој Школи" и „Првој искри", а у питању је пре свега недостатак сировина за производњу у обе радне организације. Како је ис такао један од дискутаната, иначе радник „Прве искре", главни узрок неостваривања планова у „Првој искри јесте непоштовање Самоуправног споразума о испоручивању нео пходних сировина. Он је дао пример РО „Сода со" из Тузле. А то све са собом повлачи и остале сласти, незадовољство у колективу и одлазак радника на честа болова ња.

Стога је закључено да се све дру штвено-политичке организације у оп штини морају ангажовати пре свега на томе да испитају какви су од носи појединих ООУР-а у оквиру сложеног система мисли се на „Прву искру" као и на санирању ситуације у оба моменута колектива, јер се питања навабике сировина и пошто ваља споразума морају разматрати и решавати и шире, ван уских окви ра и могућности колектива.

ФОРМИРАТИ ФОНД ЗА НАДОКНАДУ ШТЕТЕ

Жива расправа на Већу месних заједница је вођена о реализацији ловнопривредне основе у времену од 1979/1983 године. Одмах треба нагласити, а то је речено и на седници Скупштине Општине прогнозе из ловнопривредне основе нису ос тварене, а одступања има и у по зитивном и у негативном смислу. Одступање је нарочито изражено у повећаном броју срнеће дивљачи, те је Веће обавезало Ловачко друштво да најкасније до 31. октобра ове го дине, сведе ову дивљач на бројност утврђену ловнопривредном основом.

Из података који су се чули, јасно се види да је у овом периоду повећан обим штета од дивљачи на пољопривредним културама, што је како је речено последица неспрово ђења одлуке о мерама за спречава ње штета од дивљачи и Уговора о управљању и коришћењу ловишта, како од стране ловачког друштва тако и од власника земљишта.

Када је било речи о овоме, донет је закључак да се у наредном пе риоду оформи посебан Фонд из кога ће се исплаћивати накнаде о нима којима су штеточине уништи ле њиве.

И на крају, договорено је да се предлог нове ловнопривредне осно ве уради најкасније до краја ове године, с обзиром да постојећој ис тиче важност марта наредне године.

Припремили:

К. Николић и Н. Павличевић

Због отежаних услова за жетву

Спремност се тражи од свих

Лоши временски услови и киша која је данима падала омели су све планове око почетка жетве на територији обреновачке општине. Иако је жетва званично почела, јер је друштвени сектор почео да жање уљану репицу, а у кооперацији се почело са јечмом, као што знамо први откоси пшенице су требали да падну средином овог месеца. У тренутку док пишемо ову информацију још је неизвесно када ће комбајни моћи да уђу у њиве, али је сигурно да ће пшеници почети да се жање са више влаге, што значи да се морају благовремено припремити и ангажовати све сузаре.

Обзиром на значај и важност жетве стрних жита, Скупштина општи не и све њене друштвено-политичке структуре, као и ПКБ РО „Драган Марковић" су предузели све неопходне организационе, техничке и материјалне мере како би се овај задатак што боље обавио.

Шта је до сада учињено?

Пре свега, 20. маја ове године донет је и закључак Самоуправни споразум о одиоснма у организовању жетве и преузимању пшенице и других житарица на територији Обреновца. Такође, сачињени су спискови власника комбајна по сеоима и Основним организацијама кооперанта. Са власницима комбајна је одржан састанак на коме су исти упознати са обавезама из Самоуправног споразума и другим питањима у вези жетве. И што је најважније донет је план жетве који је усвојен од стране општинског Штаба за унапређење пољопривредне производње (за жетву) и штаба на месним заједницама.

Према информацији која се чула на последњем састанку Штаб на територији општине се за жетву распоређује са укупно 126 комбајна. Од тога Самоуправне споразуме до половине овог месеца је потписало 111 комбајнера а она се да 3 нису способна за жетву. Проблем је и са комбајнима друштвног сектора. Наиме, Змај је до сада испоручио „Драгану Марковићу" свега четири од 16 плаћених комбајна. То значи да друштвени сектор уђа зи у жетву са свега 26 комбајна.

Што се тиче снабдевања за жетву сигурно је да ове године неће бити проблема са нафтом, па ни са маниром за везивање.

Пошто је у међувремену дошло до поскупљења манипе још неких резервних делова и репроматеријала, донета је одлука и о новим ценама у жетви како за власнике комбајна тако и за произвођаче пшенице. Договорено је да цена за произвођаче буде 420 килограма по хектару а за власнике комбајна 650 хиљада старих динара.

Један од најважнијих задатака пред почетак жетве јесте техничка контрола исправности свих комбајна с тим да се њихова исправност, нарочито оних делова, који утичу на расгур зрна, контролише и у току жетве од стране пољопривредне и тржишне инспекције. Исто тако да би жетва у потпуности успела мора се водити рачуна из организационо материјалном обезбеђењу жетве и утврдити динамика распореда запослених у трговинских вишковима јест откуда пшеници.

На крају додајмо и то да су о припремама за жетву расправљала и сва три Већа Скупштине општине и донела конкретне закључке. *Наиме, због изузетних услова у којима ће се жетва одвијати, због недовољног броја комбајна, недостатка резервних делова и лоше техничке исправности, тражено је да се у свим месним заједницама уђе мобилно стаће. Делегати друштвено-политичког Већа су дали и овлашћење председнику општине да у случају потребе може прогласити ванредно стање, а све у циљу да се жетва успешно обави. Према томе закључимо још једном мобилност свих субјеката је неопходна, ако хоћемо да нам се свако зрно пшенице нађе у амбарима.*

Н. Павличевић

ПРОГРАМ ОБЕЛЕЖАВАЊА ЈУЛСКИХ ПРАЗНИКА

У великом пољу, код Јозића колибе, 3. и 4. јула

Пламтеће опет партизанске ватре

Централна прослава обележавања јулских празника, одржаће се 3. и 4. јула у Великом Пољу, код легендарне Јозића колибе.

Свечаности којима ће се обележити празници у напоју Општини почињу 3. јула у 18. часова, дочеком одреда омладинаца, учесника на маршу „Трагом посавских партизана". Истог дана, тачније навече од 20.00 — 21.00 час упалиће се логорске ватре, уз које ће првоборци, логораши из Норвешке евоцирати успомене из рата. Након тога је планирано приказивање филма „Крвави пут", посвећен управо логорашима у Норвешкој.

Сутрадан, 4. јула у 12. часова одржаће се централна прослава. Отварање народног збора ће почети говором, неког од првобораца и наставити културно-уметничким програмом и народним весељем.

Прослава седмојулских празника ће се одржати у Обреновцу, у Спомен парку са почетком у 10.00 часова. Ова прослава ће почети полагањем венаца, а потом ће се одржати рецитал — одломак из поеме „Посавино". У оквиру седмојулских празника планиран је и пријем мајки палих бораца.

Поред тога, у свим Месним заједницама ће се одржати комеморативни скупови на којима ће се припремити говори и евоцирати успомене из НОБ-а. Том приликом ће се извести и пригодни културно уметнички програми.

Н. П.

Председништво ОК СК, Председништво ОКССО и Комисија за праћење запошљавања разматрали запошљавање на територији Обреновца за V месеци ове године.

Крајње време за акцију

— Један од закључака састанка јесте и тај да се у току овог следећег месеца по свим организацијама удруженог рада размотри питање запослености и донесу конкретни закључци шта на том плану даље урадити. —

Реализација заједничког програма мера и активности на остваривању политике запошљавања и плана запошљавања на територији општине Обреновац у периоду јануар-мај ове године — била је основна тема састанка Председништва ОКСК, ОКССО и Комисије за праћење запошљавања, који је одржан средином месеца. Тема о којој је расправљано није ни нова ни непозната с обзиром да су о њој у последње време дискутовале све структуре у општини. Ипак, на основу онога што се чула, ни овај састанак није био на одмет.

Закључак је да ове године (мисли се на период од 5 месеци) за разлику од претходне, динамика запошљавања знатно заостаје за планом, што значи да ангажовање носиоца политике запошљавања (ООСК синдиката, омладине и СИЗ-а) није било на потребној висини.

Да је све ово о чему говоримо тачно потврдићемо бројкама које никако не охрабрују. Планом запошљавања је предвиђено да се ове године на територији наше општине запосли укупно 1.284 радника, од чега 805 са сведињске СИЗ-а, а од тог броја 335 приправника. Овај план је већи од оног из предходне године за целих 25 одсто. Од овог броја, за 5 месеци ове године је примљено свега 193 радника или 49 одсто планираног запошљавања. Ни број примљених приправника (99 од планираних 170) није задовољавајући. По свој прилици се и у овој години чека крај године да би се реализовала законска одредба о запошљавању приправника. Интересантно је поменути да од 83 субјекта ни 49 није до сада запослило ни једног радника на неодређено време, чак 57 нити једног приправника. Несхватљиво је то да се међу онима који нису примили ни једног приправника налазе и РО „Арматура" и ПАМ из „Прве искре".

Анализе су показале да радне организације још увек пружају извесне отворе када је у питању запошљавање жена, иако 66 одсто свих незапослених чини управо женска радна снага. У првих 5 месеци ове године на неодређено време на приправничким местима је запослено свега 71 жена, што је свега 36 одсто планираног.

Главном запошљавања такође је предвиђено да се у току године стручно оспособи 138 незапослених радника и преквалификује 34 радника. Оно што је до краја урађено заиста је мало. До краја маја стручно оспособљавање за занимање ратара тракториста је завршило 25 незапослених радника, за занимање пекара 16 радника и за занимање млинара 7 радника, све то за потребе РО „Драган Марковић". У току је припрема за непосредно укључивање у курс стручног оспособљавања око 30 радника за занимање шивач лоши као и 10 радника за специјализацију за рад у Хотелу.

Као један од ограничавајућих фактора запошљавања јавља се и у већем броју случајева стаж. Пошто смо се још прошле године определили да разматримо могућност да за одређена места укинемо стаж као услов запошљавања, приликом је да констатујемо да смо од тога мало урадили.

На састанку је констатовано да није до краја завршен ни посао на евидентирању стварно незапослених на СИЗ, што је било у задатку омладинске организације. **С тога је закључено да се овај посао у најкраћем могућем року мора извршити. Исто тако поштрано је, да се Комисија за праћење запошљавања у на редном периоду мора чешће састајати и анализирати све проблеме о којима је било речи на састанку. Општинско Веће синдиката и Општински комитет Савеза комуниста би требало да наново формирају рад не групе које ће обићи радне организације, нарочито оне које непоштују договоре о политици запошљавања.**

На крају је договорено да се закључци са овог састанка пошаљу по словодним и самоуправним органима по организацијама удруженог рада и да се најкасније у току овог и почетком следећег месеца по истим размотри питање незапослености.

Н Павличевић

ОСНИВАЧКА СКУПШТИНА ОС ПРОНАЛАЗАЧА

ИНВЕНТИВАН РАД

У Дому културе и спортова, 21. јуна, одржана је Оснивачка Скупштина Општинске организације Савеза проналазача и аутора техничких унапређења.

Седници је председао Живорад Пантелић, председник ОВ СС. У свом уводном излагању Пантелић је рекао:

— У време кад наше друштво улаже напоре на решавању питања економске стабилизације, определили смо се да знатно више користимо домаће ресурсе, домаћу технологију.

Интензивним развојем наше привреде и технологије која је била битно одложена на увоз, дошли смо у велику презадуженост, тако да нам се одонаг на сопствене снаге намеће као нужност. — —

На седници је било речи о великим могућностима инвентивног рада али недовољно искоришћеним у радним организацијама наше општине.

За сада само у Термоелектранама постоји Актив проналазача који броји око стотину чланова. У „Првој искри" има неких резултата у области иноваторства али је то недовољно искоришћено тј. неорганизовано.

Живорад Пантелић из „Прве Искре" каже да се треба озбиљно изборити за повољнији статус проналазача, а то се може ако се делује организовано.

— Мишљења сам да је ово прави тренутак а и крајње време да се шира друштвена заједница озбави проблемом инвентивног рада. Коначно је дошло време да се људи памте по делима а не по речима. Средство изражавања иноватора је његов проналазак, зато није чудо што се говори да је проналаазаштво песништво тј. поезија у техници.

Гост ове седнице Богдан Крнета, председник Комисије за иновације Србије је рекао:

„Проналазаштво је тесно везано за редован посао, за радно место иноватора а то је интерес овог друштва а поготово у овом тренутку. Инвентивна делатност мора би ти планска да би имала своју сврху, да би била у функцији стварања већег дохотка."

Учешће у раду ове седнице узели су и Милан Божић, генерални секретар Савеза проналазача Југославије, Благота Жарковић, председник Савеза проналазача Србије, Милан Пауновић члан Председништва Савеза проналазача Београда и многи други.

На крају је изабрано Председништво Општинске организације Саве за проналазача и аутора техничких унапређења. За председника је изабран Радован Теофиловић, из ТЕ „Никола Тесла", а за његовог заменика Никола Црномарковић из „Прве искре".

Надајмо се да ће овако организовани проналазачи више имати подстицаја за рад и успеха у свом раду који неће бити незапажен као што је то бивало до сада.

Кађуша Николић

О РАДУ ТИТОВОГ ФОНДА

Само један радник — корисник стипендије

— Титов фонд општине Обреновац броји 50 колективних чланова, што је мало у односу на укупан број основних организација удруженог рада, радних организација и радних заједница у општини. Због тога је потребна организована акција оснивача и друштвено-политичких организација на даљем учлањењу, као и акција на већем учлањењу индивидуалних чланова у Титов фонд. —

Ово је између осталог констатовано на седници Извршног савета, која је одржана прошле недеље, а на којој је разправљано о раду Титовог фонда општине Обреновац.

У току прошле године укупна средства Титовог фонда општине су износила 1.920.044,80 динара, а на име стипендија је исплаћено свега 410.500,00 динара, што значи да је материјална основа Титовог фонда таква, да се из ових средстава могао стипендирати и већи број стипендиста.

Током школске 1982/83. године стипендије Титовог фонда је користило 13 стипендиста, и то 6 ученика Образовног центра и 7 студената. У прошлој години су одобрене две нове стипендије, једна за стипендирање на Пољопривредном факултету, а друга за стипендирање на Вишој школи унутрашњих послова. Подаци казују да је број стипендиста првих година осциловао као знатно већи а да се касније смањује. Разлог се крије у томе што се учени ци све ређе опредељују за производно дефицитарна занимања.

Нарочито забрињава податак да су млади радници недовољно заинтересовани за добијање ове стипендије. За протеклих 9 година, од 63 стипендисте, за стипендију Титовог фонда је конкурисало свега један млади радник. Један од основних разлога овоме јесте свакако мали износ стипендије. У прошлој години је максимум износио свега 9.300,00 динара што је недовољно за обезбеђивање минималне егзистенције посебно радника са породицом. Такође ОУР-и често не обезбеђују неопходне услове за школовање младих радника, недостаје редовно планиране потреба за кадровима одређеним дефицитарних занимања изостају редовни контакти са стипендистима и др.

Ове године су услови за стипендирање младих радника нешто повољнији. Тако на пример, утврђена је висина стипендије од 11.500,00 динара месечно с тим да се иста уве ћава за 30 одсто ако се издржавају брачни другови и деца.

Засебан проблем, како је истакнуто на овој седници јесте и запошљавање ученика — стипендиста Титовог фонда. Наиме, један број ко ји су завршили школовање дуго чекан на посао, мада знамо какви су ученици. Стога је закључено да избор стипендиста треба вршити искључиво за школовање дефицитарних кадрова, за потребе удруженог рада, на основу листе дефицитарних занимања коју ће утврдити ОСИЗ запошљавања у сарадњи са удруженим радом.

Н. Павличевић

Среја Карић говори о

ПРВИМ БОРБАМА У ОКОЛИНИ ОБРЕНОВЦА

— СРЕТЕН КАРИЋ, ПРВОБОРАЦ, УЧЕСНИК ПРВИХ БИТАКА ПРОТИВ ОКУПАТОРА И КВИСЛИНГА У ПОСАВИНИ, ИЗНЕО ЈЕ СВОЈА СЕЋАЊА НА ТЕ ПРВЕ УСТАНИЧКЕ ДАНЕ. —

„Много пре него што је Немачка напала Југославију, априла 1941. године, КП Југославије имала је своје чврсто упориште у Посавини. Комунисти и сви родољуби су спремно дочекали позив Централног комитета КП Југославије на устанак.

— Крајем јула месеца, после једног скупа омладине и Партије, коме је присуствовао и Блажа Аксентијевић, једна другарица и ја смо требали да га испратимо до Турашиновића шуме" где су били партизани, приседа се Среја Карић сећајући се и учесник устаничких дана 1941.

Ту ма домак шуме требали смо да се растанемо са Владом. Све време док је трајао састанак и током пута, размишљао сам о одласку партизана. Међутим, плашио сам се да то поменем Влади Аксентијевићу, јер сам се бојао да ће ме одбити. Иначе, при растанку смогао сам снаге и рекао му да бих и ја ишао у партизане. Влада је прихватио моју молбу и тако сам стигао међу партизане.

Моја осећања по доласку у чету су била нешто изузетно и то се једноставно не може исписати. Одмах сам добио „Француску пушку" са три метка. То је била једна стара пушка са дугачком цеви и великим канапом уместо ременика, тако да ми је висила скоро до земље.

Популарност партизана била је огромна у посавском крају, тако да је моја радост што сам примљен међу партизане била велика. Посебно што у чети није могао бити примљен нико у кога партизани нису имали велико поверење.

— Неколико дана касније из „Турашиновића шуме" кренули смо у колони према „Поповића колиби", у Орашцу. Успут је владало велико расположење и певало се. Из „Поповића колибе", првог дана августа половина чете, са око 20 бораца, на челу са Србом Јосиповићем, кренула је у Стублине на извршење задатка. Друга половина чете преселила се у „Станојевића забран" у Љубишић. За овај премештај, група са Србом није знала. Зато смо Иван Богдановић — Ваљка и ја добили задатак да осгаемо у колиби и сачекамо групу из Стублина и да заједно дођемо у Љубишић.

Ваљка и ја смо на смену дежурали у колиби. Тако негде пред зору следећег дана мало сам задремао. Изненада у колибу је бануо један сељак и узбуђено рече: „Ви овде спавате а жандарми само што нису стигли". Ваља је сељака одмах послао према делу чете у „Станојевића забрану", да их обавести о наиласку жандарма а нас двојица смо се притајили у шуми и сачекали да видимо дали ће жандарми стварно наићи.

Кад су жандарми почели да опкољавају полибу, Ваљка и ја смо кренули према „Станојевића забра ну".

У тренуцима када нам је Среја Карић причао о догађајима појавио се мали осмех на лицу. Јер, како нам он рече није тако брзи ход међ трк из нетих жила, како би се што пре стигло до осталог дела чете.

— У тим тренуцима имао сам осећај да су ми ноге још мање него што јесу и да све трчим у месту, прича чика Среја Карић. Стигли смо пре жандарма и одмах добили распоред да се припремимо за борбу.

СТРЕЉАНИ РОДОЉУБИ КОД КОЛУБАРСКОГ МОСТА

Као што смо већ рекли 14. јула 1941. године на Колубарском мосту код Обреновца, Немци су стрељали 10 родољуба — бивших затвореника. Тог дана су стрељани: Тајсов Александар, штампар Рашић Милијан, одељчар Рашић Иван, кројач Стублинчевић Живко, сарач Милорад Радовановић, кројач Андрија Вујић, радник Марковић Богољуб, радник Пантелић Драгољуб, радник Едуард Гавић — Самуило, тестерџија и Марић Богољуб, радник из Забрежја.

Жикица Стефановић

ЖАНДАРМЕРИЈСКИ КРАХ

Била је то борба у којој је један жандарм убијен а остали се разбежали куд који.

После борбе послан је у село Трстеница, пошто је оно било на правцу Стублина — „Станојевића забран", да извиди какви су ефекти борбе били у селу.

Присуствовао сам скупу у кући Драгољуба Карића — Туле. Сељаци су били одушевљени призором када су жандарми бежали главом без обзира. Посебно је било смешно гледати гологлаве и без оружја преплашене жандарме како траже пут за Стублине.

Касније кад су се некако искупили и кренули ка Стублинама нагетели су на други део одреда са Србом Јосиповићем на челу. Ту су исто били добро испрашени. Био је то тоталан крах првог жандармеријског похода на партизане у посавском крају.

Након ове борбе и Немци су долазили али само до извице шуме — Међутим, чета се повукла у Грабовац.

Била је то прва оружана борба Посавске партизанске чете, а погинули жандарм је био прва непријатељска жртва.

Среја Карић се радо присећа и својих жена суборица. Кека, Перка, Рада и многе друге имале су веома значајну улогу у тим првим устаничким данима. Посебно истиче Наду Марковић која је била помоћник пушкомитраљеца. Сељаци по околним селима су виђајући жене међу партизанима ширили гласине да се са партизанима заједно боре и Рускиње.

У то време се члан чете постајало онда када се положи заклетва, све дотле се могло ићи натраг кући. Среја Карић се присећа једног младића из Трстенице који је дошао у чету дан пре првог оружаног сукоба са жандармима. Овај младић, кад је видео да се ту много пуца и да људи гину, предомислио се и сутрадан се вратио кући.

Среја Карић

Ето таква је била прва оружана борба Посавских партизана. Касније, до краја године било их је све више у Грабовцу, Орашцу, Пироману, Лончанику...

Забележио Милан Савић

Уз Дан борца и устанка

Припреме за устанак

Још од краја априла комунисти Посавине одржавају састанке на којима се дискутовало о новим условима рада и према директивама тајних партијских органа организују припреме за подизање устанка против окупатора. Једно од важнијих мера у тим припремама представљало је прикупљање оружја на ћутљиво преосталог од бивше Југословенске војске. Тако је неколико комуниста из потопљених бродова и пливова код Забрежја вадило оружје и санитетски материјал. Оружје се прикупљало у Обреновцу и по селима.

Друге половине јуна посавски комунисти су одржали један састанак на коме је договорено да се иде на Космај у циљу организовања партизанског одреда од другова из Посавине и са подручја Космаја. На том састанку је донета и одлука о стварању Космајско — посавског партизанског одреда, за чије командире је одређен Коча Поповић, а за комесара Бора Марковић, радник из Забрежја.

На каснијем састанку било је одлучено да се за комадиран кадар предвиђене Посавске чете прихвати Раденко Ранковић члан КПЈ. Тако је на састанку одржаном у Бешенком Пољу формирана прва партизанска чета на територији Посавине од двадесетак другова. Први дани по формирању ове чете били су посвећени обуци бораца дан после неколико дана пређено се и на акције.

Прва оружана акција извршена је ноћу између 11. и 12. јула 1941. године када је разоружана жандармеријска станица у Скели. Том приликом заплењено је све оружје, муниција и опрема која се налазила у станици. Исте ноћи други део чете исекао је телефонске стубове и прекинуо телефонско — телеграфске везе на пруги Обреновац — Лајковац, а између железничких станица Стублина и Бргулда.

Након тога уследило је низ сјајних диверзија. Једна од најзначајнијих била је она 13. и 14. јула 1941. године када је прва Посавска чета извршила минирање моста на реци Колубари код Обреновца. Због тога су фашистички окупатори и његове слуге извршиле тешку одмазду и 14. јула на месту акције стрељали 10 ранијег ухапшених родољуба... Ово су прве жртве ослободилачког рата у Посавини.

„Обреновац и околина"

Потерница за одбеглим комунистима

Тежак дан

(Окупација 1941. год.)

Крајем маја и неколико дана јуна 1941. године са децом сам била у селу Дрену код рођака.

— Ускоро ће Немци и Руси ратовати, — чуло се међу сељацима. Јаки су Руси, Овај мала имаше мидиоп и дан тенк. Има да их самељу. Борба ће бити по градовима. Села ћемо ми бранити...

„Бежи у село, говори ми драги, мој брат. Али, како је било тешко за искрану, враћам се у Обреновац. У општини Дренској прочитам потерницу Начелника среза по савској за одбеглим у шуму комунистима.

Милосав Јовановић — Пулајац, Миодраг Јовановић, Миле Мацић — Албанац Милорад Јовановић — Сви Бели, Владимир Аксентијевић, Драги Живковић — Зубан и Драган Марковић.

Бан тим редом. Сједи награда.

Стижем у Обреновац. Нигде живе душе. Гробља тишина. Само наша кола јурају. Идемо сеоланским путем. Код Пулајчеве куће, где је сада Ватрогасни дом, три. Немца стоје, а пред њима митраљез упрен према капији и кући Пулајца.

Никога нема на улици. Као да је цео град замро, у даљини поред среског начелства пролазе кола натоварена дешевима. Било ми је јасно. Немци су стрељали наше грађане. Ушла и стрељале. Два тешка сазнања у једном дану.

Мира Нешковић

Гост „Информација“: **Велисав Дилберовић** председник Радничке скупштине СОУР-а „Прва искра“.

Делегат мора заступати интерес базе

Поводом 27. јуна Дана самоуправљача гост нашег листа био је Велисав Дилберовић председник Радничке скупштине „Прва искра“ Барич, радник РО „Енергетика“ у оквиру СОУР-у. На њу функцију је Велисав изабран крајем прошле године, тако да су његова искуства о раду Радничке скупштине и делегатском систему и те како значајна и богата.

Друже Дилберовићу, реците нам нешто више о самоуправним органима у „Првој искри“, а посебно о раду Радничке скупштине чији сте ви председник?

„Радничка скупштина у „Првој искри“ требало има око 60 делегата, а формирана је на делегатском принципу. Нашим самоуправним актима и Пословником о раду Радничког савета је одређено да у Радничку скупштину свака радна организација делегира 5. Основна организација удруженог рада 3 и Радна заједница по једног члана. Наравно, поштујемо принцип да свака организациона јединица мора бити заступљена бар са по једним делегатом у Радничкој скупштини.

Шта се тиче одлука, предлог одлуке долази готов пред делегате а претходно га разматрају стручне службе, извршни одбор, одбор друштвено-економске односе и друге комисије радничке скупштине. Ово је добар начин да се брзо и стручно доносе најзначајније одлуке. Проблематика коју третирамо на седници Радничке скупштине, од заједничког интереса је за све организационе делове, а Радничка скупштина је начелни орган који усаглашује ставове и одлуке донете на радничким саветима РО, СОУР-а и Радних заједница“.

„Најбоље ће одговорити на ово питање ако кажем да су од досада њих 7 седница 2 одложене због недоласка не довољног броја делегата, већ читаве делегације из одређене РЈ не организације. Истина било је за то и објективних разлога, али редовно седницама присуствује једна нешто више од четвртестог делегата, што је ни мање ни више него убичајено. Када то меримо о активности делегата на седницама из ове не можемо бити задовољни. Има делегата који се редовно јављају на сваку седницу, има оних који дискутују само ако су на дневном реду проблеми везани за њихову организацију, а један број делегата само формално присуствује седницама. Требало радимо анализу присуствања на седницама и анализу реализације закључака и одлука рад ничке скупштине.“

Делегат је као што знамо човек који дискутује и одлучује, зас тупа утврђене ставове и мишљења базе која га је делегирала и изабрала. Али, да ли је то увек тако.

„По правилу би делегат морао заступати интерес базе, а да би то постигао с свим питањима о којима одлучује Радничка скупштина мора се претходно консултовати са базом. Свесни смо да је овакво идеално замишљено делегата у пракси ретко остварљиво. Колико год смо се и сами уверили да су делегати све јача група који имају сви стечене ставове, а они су каткад у супротности са становањима оних који су их изабрали. Иначе, сматрам да већина њих бар када је састанак Радничка скупштина у питању часно испуњава своју делегатску дужност.

Што се тиче повратних информација трудимо се да се све одлуке Радничке скупштине достављају свим организацијама, секретарима ООСК, председницима Радничких савета, председницима Извршних одбора и др. Њихов задатак је да не те преноси до радника.

Реализација закључака нам није на завидном нивоу. Ровови се често не попуњу, а деша се да се неке дини закључци у потпуности занемаре од стране оних који су њиме говорили за њихову реализацију. И саме стручне службе нас упозоравају да се ниво реализације одређених закључака тако да ми можемо благовремено интервенисати.

Баш због тога требало би у наредном периоду, а практикујемо да то редовно радимо и у наредном периоду. Јер, каква корист од силних одлука, ако оне за много се тају мртво слово на папиру.

На крају разговора, Дилберовић је нагласио да је закон изазвао замисао функционисање радничких савета и делегатског одлучивања у самоуправним органима. Међутим ка ко то обично бива раскорак између теорије и праксе је неминован, тако да је требати још времена да само управни органи добију оно место које им је и закон одредио.

Тридесетогодишње искуство инак показује да на овом послу из дана у дан чинимо крупне корраке напреда. Усавршавањем самоуправне механизме одлучивања у свим областима рада и живљења.

Новак Павличевић

Пре 33 године у Обреновцу

Први раднички савет у »Бори Марковић«

— Први раднички савет у Обреновцу основан 26. септембра 1950. године и бројао је 25 чланова —

Године 1950, 26. јуна пред овдашњом зградом Народне Скупштине, мноштво људи је чекало да непосредно доживи велики историјски чин — усвајање Закона о радничком управљању привредом који је, како је то место наглашавано, значио почетак краја бирократизму.

Непосредни произвођачи су одушевљено примили нови Закон, а колективи су одмах широм земље почели да се припремају за изборе да би примили кључеве фабрика и предузећа".

РАДНИЧКИ САВЕТ СА 25 ЧЛАНОВА

Први Раднички савет у Обреновцу основан је 26. септембра 1950. године и то у Дрвној индустрији „Бора Марковић“ у Забрежју (у то време „Прва искра“ је била већ уступљена) бројао је 25 чланова, у време када је „Бора Марковић“ имао око 2.000 запослених.

О томе како су радници Дрвне индустрије почетали приређају кајчева и управљањем фабриком, разговарали смо са Радивојем Митровићем, дугогодишњим радником ног колектива, иначе првим председником управног одбора у „Бора Марковић“.

„ Сећам се добро дана који су претходили првим изборима за радничке савете, прича чика Радивоје. Одмах после декрета Министарства шума и руда којим је одлучено да се до краја 1950. године фабрике предају радницима на управљање, наша синдикална организација је расписала избори и предложила ми сту кандидата, у то време члана најистакнутијих радника у фабрици.

Одмах да кажем да избори нису били тајни као што је то данас случај, већ је на конференцији свих радника јавно предложена листа кандидата која је једногласно усвојена и поздрављена.“

За првог председника радничког савета изабран је Ненад Белинац ВКВ столар, а за првог председника управног одбора који је истовремено био биран, наш саговорник Радивој Митровић. Примопредаја кључева од стране директора председнику управног одбора извршена је управо на поменутој конференцији, којој је присуствовао цео колектив. Тако је први раднички савет на овој територији могао да почне са радом.

О томе како су вршене припреме за седнице радничког савета Радивој је прича: **„Раније је припремање седница било много једноставније него данас. Нису постојале никакве стручне службе које би се бавиле тим послом, што значи да смо би ли ми неки начини поштедели обимних и нејасних материјала. Непосредно пред сваку седницу Радничког савета одржавали су састанци синдикалних подружница по многима, на којима су истицали нај значајнији проблеми за седнице радничког савета. Углавном све тачке дневног реда су биле везане за производну проблематику и повећање продуктивности, што значи да су се искључиво односиле на животну проблематику. Такође, након одржа не седнице Радничког савета истим путем се преносила повратна информација члановима колектива који су били благовремено упознати са сним одлукама. Морам нагласити да су на овдашње седнице долазили сви чланови, а данас понекад једва имамо кворум.**

Мандат члановима првог Радничког савета није био ограничен, мада је постојала пракса да се сваке 4 године мења половина чланова, а преосталој половини мандат је трајао још годину дана.

Занимљиви је почетак да Раднички савет „Боре Марковић“ образо вао прву здравствену станицу у радној организацији на територији општине, која је 1965. године уступљена Дому здравља Обреновац.

Од тада па до данас прошле је више од 30 година. Много тога се промењено у функционисању радничких савета, начину рада, мандату чланова и са. Ипак сећања на период о коме смо писали, остала су дубоко урезана код свих учесника, нарочито оних који су непосредно учествовали као иницијатори ове велике историјске мисије.

Новка Павличевић

СВЕЧАНА СЕДНИЦА

Поводом Дана самоуправљача, 27. јун, у просторијама ТЕ „Никола Тесла“ „Б“ одржана је Свечана седница Општинског већа Савеза синдиката. На седници је било речи о оснивању првих самоуправних тела у нас и о њиховом значају.

Потом су поланицима политичке школе Савеза синдиката уручене дипломе.

На седници су додељене значке СС Србије најзаслужнијим појединцима. Бронзану значку су добили Борисије Миросављевић и Константин Прчуљевић. Сребрну Милан Грчић а златну Мадрал Петрић.

УЗ ДАН САМОУПРАВЉАЧА

Ове године, тачније 27. јуна се навршава тачно 33 годи не од оних дана када је На родна Скупштина изгласала и донела историјски Закон о радничком управљању привредом. Одмах након доношења Закона, почело је формирање и првих радничких савета у земљи. Као што знамо први Раднички савет је изабран не те године, у Фабрици цемента у Солину код Сплита, да би се потом избори вршили у свим средњима широм земље.

Данас слободно можемо да кажемо, да када је у питању радничко самоуправљање има мо богато искуство и већ неке резултате, који су и те како вредни помена. Баш због то га гости су нам данас људи који могу да кажу реч две о самоуправљању у Обреновцу који општини, овако тако је некад било како је то сад.

НЕРАСКИДИВ ЛАНАЦ БРАТСТВА И ЈЕДИНСТВА

— 18. и 19. јуна одржани сусрети спортиста братских и пријатељских општина у Обреновцу. — Гостопримство указано младима из Требиња, Велике Горице, Илијаша и Ђаковице. — На свечаном отварању говорио Момчило Пешић председника ОК ССРН.— Такмичење протекло у витешком борилаштву и изванредном понашању. —

Обреновац је постао богатији за још једну карику братства јединства, за нову потврду нашег заједништва. У њему су одржани 18. и 19. јуна VI традиционални сусрети спортиста братских и пријатељских општина. Са великим нестрпљењем су сви радни људи и грађани, омладина и пионири очекивали долазак својих гостију.

У Обреновац су први стигли гости из Велике Горице, који су срдачно дочекани. Нешто касније око поднева стигли су и спортисти из Илијаша, Требиња и Ђаковице. Атмосфера која је владала у Дому културе и спортова, где су гости пристизали била је више него срдачна. Оних који су желели да укажу гостопримство драгим гостима било је много више него гостију.

Након ручка код својих домаћина сви спортисти су се поново окупили у Дому културе и спортова да би учествовали у свечаном дефилеу поводом отварања сусрета.

Чин свечаног отварања почео је свечаним дефилеом више од 400 младића и девојака из: Требиња, Велике Горице, Илијаша, Ђаковице и Обреновца.

У име свих спортиста, из четири репбулике и Аутономне покрајине Косово, заставу Југославије је, уз звуке Химне, на јарбол подигла рукометашица из Обреновца, Лепосава Чанадија.

Спортисте и госте је у име друштвено-политичке организације и Скупштине општине Обреновац поздравио **Момчило Пешић**, председник ОК ССРН:

„Драги омладинци и омладинке, драги спортисти и драги гости,

пријатно ми је особито задовољство да Вас у име друштвено-политичких организација и Скупштине општине Обреновац, најсрдачније поздравим и да Вам зажелим пре свега угодан боравак у нашем граду и код Ваших домаћина и даље стицање нових тј. пријатеља а затим да Вам пожелим успешне резултате у такмичењу, рекао је Момчило Пешић.

Говорећи даље, он је истакао да такмичарски резултати нису примарни већ дружење и стварање нових пријатељстава. Посебно је истакао задовољство што може да поздрави спортисте из Ђаковице, који по први пут учествују на овим сусретима.

— Наши сусрети спортиста братских и пријатељских општина најбоље показују да стасала генерација која је и данас и која ће и сутра и својим радом и делом потврђивати и спроводити у дело Титове речи које је често истицао да је братство и јединство најснажнија полуга даљег развоја наше земље коју морамо чувати као зеницу ока свога, истакао је Пешић.

Момчило Пешић је поздравио учеснике VI сусре та спортиста братских и пријатељских општина

Завршавајући овај поздравни говор он је пожелео свим спортистима пуно нових пријатељстава и да такмичења протекну у спортском надметању.

На свечаном отварању било је око 400 спортиста из пет братских и пријатељских општина

Након свечаног отварања представници Требиња, Велике Горице, Илијаша, Ђаковице и домаћина Обреновца су као заједничка делегација положили венац у Спомен — парк палим борцима Народноослободилачког рата.

РЕЗУЛТАТИ ТАКМИЧЕЊА

Склопљена нова спортска

— Такмичења су одржана у девет спортских дисциплина: одбојци, стрељаштву, куглању, фудбалу, карате, шаху, кошарци, рукомету и стоном тенису. — Изванредно спортско држање током дводневних надметања. — На крају је победило другарство. —

У овом кратком прегледу са дводневног такмичења, дајемо преглед такмичења по дисциплинама. Нећемо наводити све резултате јер они нису били у првом плану.

ОДБОЈКА

Првог дана такмичења одбојкаши и одбојкашице су се надметали у спортској сали Основне школе „Посавски партизани", а другог дана у Дому културе и спортова.

У мушкој конкуренцији се такмичиле екипе Илијаша, Требиња и Обреновца. После веома лепих и занимљивих утакмица најуспешнији су били домаћини, за нијансу слабији били гости из Требиња а овога пута најмање среће су имали пријатељи из Илијаша.

У женској конкуренцији наступиле су само гошће из Ђаковице и екипа домаћина, која је била успешнија од гошћи.

СТРЕЉАШТВО

Надметање стрелаца одвијало се у ОШ „Братство — Јединство" у Стублинама. Постигнути су веома добри резултати, који у ствари нису ни толико важни. Ипак неко је морао бити победник. Овога пута то су били стрелци Обреновца са 758 погођених кругова. Друго место припало је Требињу, док је трећи био Илијаш.

Најбољи резултат у појединачној конкуренцији забележио је Игнат Хрибар из Требиња са 162 круга. Представник Обреновца, Радомир Миросављевић заузео је друго место, док су гости из Требиња Франц Прогар и Дане Сушник поделили треће и четврто место.

КУГЛАЊЕ

Надметања куглаша и куглашица одвијале су се у Дому ЈНА.

У женској конкуренцији наступиле су екипе Требиња и Велике Горице. После веома занимљивог надметања победиле су куглашице из Велике Горице, које су оборише 1050 чуњева. Најуспешнији појединац је била Милица Зубић из Велике Горице.

У мушкој конкуренцији куглали су Велика Горица, Требиње и Обреновац. Прво место припало је Требињу, друго Великој Горици а треће домаћину. Најуспешнији појединац је био Нико Голеш из Требиња.

ФУДБАЛ

Фудбалери су имали најтеже услове за игру, јер је кишовито и прохладно време изискивало велике напоре од играча.

Најбољу и најефикаснију борбу приказали су ногометаши из Велике Горице којима је припало прво место. За нијансу су били слабији гости из Илијаша а трећи су били фудбалери из Обреновца.

КАРАТЕ

Надметања каратиста одржана су у Образовном центру. У конкуренцији су биле три екипе Велика Горица, Илијаш и Обреновац. Прво место припало је Обреновцу, друго Илијашу а треће Великој Горици.

СА ЗАЈЕДНИЧКЕ ВЕЧЕРЕ

ДОЖИВЉАЈ ЗА СЕЋАЊЕ

— Након напорних такмичења одржана свечана вечера у хотелу „Обреновац". Причи, песми, игри никад краја. — Сусрети прилика за стицање нових пријатеља кажу: Јетон из Ђаковице, Ивана из Велике Горице Рози из Требња и Сабид из Илијаша. —

Први дан спортских сусрета братских и пријатељских општина заврши се на најлепши могући начин, уз песму, разговор и игру.

Након напорних такмичења, која су одржана током поподнева и вечери, спортисти и гости су се окупили на заједничкој вечери у велелепном хотелу „Обреновац". Ту су се уз песме из свих крајева наше земље препричавали догађаји са такмичења и настављало са међусобним упознавањем. Уз песму и причу направљен је величанствен штимунг, који се касније пренео у диско-клуб, где су се окупили они млађи да уз добру музику наставе са забавом до дубоко у ноћ.

Песми и игри никад краја. Умор као да је нестао са лица.

У тој гужви и ведром расположењу успели смо некако да пронађемо и неколико саговорника, са којима смо желели да поразговарамо о првом дану боравка о Обреновцу и сусретима младих из разних крајева наше земље.

Ивана Барић, из Велике Горице по трећи пут је учествовала на спортским сусретима: **„Први пут сам у Обреновцу. Међутим сви сусрети на којима сам учествовала били су изванредни. Најлепше је то што су ту на окупу спортисти из готово свих крајева наше земље. Овде су најмање важни резултати, а важније је дружење и стицање нових пријатеља".** — Само да додамо да је Ивана више од 20 година била активан спортиста а, да су јој ови сусрети надражи и најлепши доживљаји у спортској каријери.

Јетон Зерари, из Ђаковице по први пут је у Обреновцу: **„Ово је мој први долазак на братске сусрете и чинили се да је све као у неком филму. Тешко је лепо да је то тешко описати. Овде сам сусрео велики много младих из целе земље и склопио пуно нових пријатеља, којих ћу се увек радо сећати".** Иначе Јетон је кошаркаш, активан спортиста и веома често има прилике да одржава такмичарске сусрете али ипак, ово је нешто са њега посебно.

Сабид Нура, из Илијаша први путе на спортским сусретима братских и пријатељских општина: **„Ово је својеврстан доживљај који ће ми остати дуго у сећању. Гостопримство и љубазност на коју сам наишао, не само ја већ и сви моји другови из Илијаша и осталих братских и пријатељских градова, је била више него срдачна. Топлину смо осећали на сваком кораку. Имам утисак као да смо са овим људима из Обреновца, нашим домаћинима, већ дуго година пријатељи".**

Рози Флиса, из Требња, импресионирана је изледом Обреновца: **„Очарана сам изгледом Дома културе и спортова. Хотел је више него лепо, као и цео град. На овим сусретима стекла сам много нових пријатеља и познаника, са којима сам измењала адресе и надам се да ћемо се поред дописивања и посећивати".**

Сви остали младићи и девојке са којима смо разговарали током ове предивне вечери мисле слично као Ивана, Јетон, Рози и Сабид.

Спортисти су се растали са овог „поседа" после поноћи, да би се ведро расположење наставило у кућама њихових домаћина.

М. С.

Уз звуке Химне подигнута је застава на јарбол

(Наставак са 6. стране)

пријатељства

Најуспешнији појединац је био Урош Вујатовић из Илијаша. За низанцу су слабији били његови суграђани Неђа Иконић и Мунир Чабарабдић и Обреновчанин Алекса Дошић.

ШАХ

Надметање шахиста је одржано у Дому културе и спортова. У конкуренцији су биле екипе Обреновца, Илијаша, Ђаковице и Велике Горице. Сабирањем укупних резултата добио се коначни победник. То су били обреновчани. Друго место при пало је гостима из Ђаковице, треће Великој Горици а четврто Илијашу.

Игран је и појединачни турнир. На њему је најуспешнији био Милорад Петровић из Обреновца. Друго место је заузео Алекса Јанковић, док су треће и четврто место поделили Радослав Никшић из Обреновца и Видовић из Илијаша.

КОШАРКА

Највећа конкуренција је била на мушком кошаркашком турниру, где се пријавило ових пет екипа. Због тога је такмичење одржано по куп систему.

У финалној утакмици састали су се кошаркаши Обреновца и Ђаковице. Била је то најлепша утакмица на овим сусретима. После боље игре победили су домаћини и тако освојили прво место.

У такмичењу жена учествовале су екипе Велике Горице, Илијаша и Обреновца. Све утакмице су биле изузетно драматичне. За низанцу су кошаркашице Обреновца биле боље од својих гошћи из Илијаша и Велике Горице.

РУКОМЕТ

Рукометна такмичења су одржана на стадиону ФК „Радничког" и Дому културе и спортова.

У мушкој конкуренцији играли су Обреновац, Велика Горица и Илијаш. А у женској поред домаћина играле су још гошће из Ђаковице и Велике Горице.

Приказане су веома лепе и занимљиве утакмице са пуно маштовитих акција а у обе конкуренције су домаћини били успешнији од својих гостију.

СТОНИ ТЕНИС

У оквиру стони тениског турнира одигране су само две утакмице и то између Обреновца и Велике Горице и домаћина из Ђаковице.

М. С.

ТЕЛЕГРАМ ЗАХВАЛНОСТИ

Председнику Председништва ОК ССРН Обреновац.

У име друштвено-политичких организација, органа Скупштине општине и свих учесника VI сусрета спортиста братских и пријатељских општина, напоље се захваљујемо на срдачном дочеку и на жељи коју сте поклонили учесницима за време боравка у Вашем граду.

Председник
Председништва ОКССРН
Ђаковице,
Марк Никај

ЗАНИМЉИВОСТИ СА VI СУСРЕТА СПОРТИСТА БРАТСКИХ РЕПУБЛИКА

Према подацима које смо добили од организатора сусрета за 291 госта било је обезбеђено 350 постеља од стране 238 грађана Обреновца. Ово најбоље говори колика је била жеља домаћина да укаже гостопримство гостима из братских и пријатељских општина.

* * *

Након завршеног сусрета не можемо а да не кажемо и реч две о здравственом обезбеђењу које је било на завидном нивоу. На свих девет борилишта је дежурао по један лекар и један медицински техничар из обреновачког Дома здравља. На сву срећу они нису имали интервенција.

* * *

Међу 28 судија који су судили на девет борилишта нашли су се и седам судија Савезног ранга и то три у фуд балу и четири на рукометним сусретима. То показује колико су спортски сусрети схватани озбиљно и колика је жеља да они прођу у фер плеју.

Са затварања такмичења

Победило је заједништво

После напорних, али изузетно фер и коректних такмичења, сусрети су приведени крају.

Председник ОК ССРН Момчило Пешић захвалио се свим актерима ових дводневних сусрета. Истакао је да она чувена Кубертенова изрека, да је важно учествовати а не и победити, била присутна од почетка до краја такмичења. Још једном је победило Братство и Јединство и дружење младих из свих крајева наше земље. Ланац нераскидивог братства и јединства свих наших народа и народности обогаћен је за још једну карику. Још једном је на делу доказана Титова визија да је будућност наше земље у напној младости и да је она увек била и да увек бити носилац прогреса и ковач нераскидивог братства и јединства свих наших народа и народности.

Медаље су уручене свим учесницима сусрета јер сви они који су дошли су уједно и победници.

Оно што ће сваком спортисти и посматрачу остати дуго урезано у памћење је тренутак када је са јарбола спештена застава Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. У тим тренуцима када су хазом одјекивали драги нам звуци Химне „Кај Словени . . .", сви спортисти и гледаоци су загрлили наставили да певају са музиком да би се наставило са песмом „Друже Тито ми ти се кунемо".

Тако су на најлепши могући начин завршени VI сусрети спортиста братских и пријатељских општина у Обреновцу, да би се већ следеће године састали у неком другом граду, другој републици и наставили са дружењем, песмом, такмичењем

Великогоричани очекују Мику Шпиљака

ВЕЛИКА ГОРИЦА У ЗНАКУ ЈУБИЛЕЈА

Педесет осам хиљада становника Велике Горице, обиљежава значајне јубилеје из новије повјести везане за народноослободилачку борбу и оружану револуцију. Четрдесетогодишњицу оснивања Кочанског Народноослободилачког одреда и формирања Туропољско — Посавског партизанског одреда.

Десети април датум оснивања Кочанског Народноослободилачког одбора обиљежен је бројним манифестацијама, јер управо у знак сјећања уз овај значајан датум радни људи и грађани Велике Горице прославили су Дан опћине.

Дану опћине присуствовала је и делегација Обреновца уз делегацију осталих братских опћина, суделовали при томе свечаној сједници опћег Сабора, на којој су додјељене Липањске награде, највеће опћинско признање за постигнуте резултате у раду појединаца и организација.

Свеогодишње награде примале су Чунчић Јосиф, Ивану Орлићу, Никола Милеву, Ивану Грбану, Фрањи Гашковићу, Анкици Гусић, Божици Крајцарић, Пери Лесковару, Владимиру Лајићевићу, Славку Мајстићу, Ивану Перичаку, Фрањи Северу, члановима стручне групе КУД „Иван Младен", Добровољном ватрогасном друштву „Лукавец", ООСК „Ручак Сушак", „Шумадија", Велика Горица, ветеринарској станици, основној организацији ССО Дубраве и Центру за информисање, Народног свеччилишта „Јурај Кокот" — Радио — Велико Горици и „Великогоричком листу".

На свечаној сједници, Јаков Медвед предсједник Скупштине опћине, у своме реферату изнио је садашњи друштвено-економски тренутак наше средине где се и даље сталног и свестраног преображаја осећају економске тешкоће. Изразе су недвојбено везани уз стално придржавање задатака на плану стабилизације, опредјелења за тражење рјешења у властитим срединама.

То је прс свега показала изложба „Сарадња мале и велике привреде", на којој је своје производе представило око стотину самостал них привредника, од 800 регистрованих на подручју опћине. Циљ изложбе је био да „мала привреда" начини корак према „великој", што је изазвало велики интерес, не само радних организација на подручју Загреба већ и појединаца, јер је изложбу видјело за 8 дана, колико је била отворена, преко 20 хиљада посетилаца.

Показало се да су могућности не лике и да друштво у овом тренутку изузетно значајне. Управо кроз добртничку делатност могу се изражавати многи резерви дјелови које смо до сада увозили, производи у малим серијама чија би творничка производња била скупа, а све то отвара и нове могућности за запошљавање. Први корак је начињен и сигурно је да ће на њој изложбе крснути и даље.

Јубиј ЕКНОО по чијем је првом предсједнику Стјепану Фабијан чиНу — Јуни имс добити четврта Великогоричка школа, у коју ће бити уби у рушу.

Друштвено-политичке организације, Скупштина опћине, као и сви радни људи и грађани припремају се за обиљежавање 40. годишњице формирања Туропољско — посавског партизанског одреда. Сусрет преживјелих ратника овог одреда заказан је на великом народном збору и свечаној сједници Предсједништва СФРЈ, иначе почасни грађани Велике Горице, ратни партијски и скојевски секретар, један од организатора устанка на подручју Туропољско — посавског и сисачког краја. Уз преживјеле борце одреда формираног 8. коловоза 1943. године, очекује се да ће се поред Споменика револуције, 3. српња окупити преко 20 хиљада пионира, омладине, радних људи и грађана.

У истом путу, у овом крају прослављеног одреда, говорити ће Кос Мијо — Зорко, један од чланова Котарског партијског руководства, секретар Котарског комитета и члан КНОО у време формирања ове ратне јединице.

Додајмо на крају ове мале слике о тренутном животу Велике Горице чињеницу да у насељу „Седам секретара СКОЈ-а" у Косници између 13 бригада из целе земље живе, раде и другују бригадисти из Илијаша, Требиња, Велике Горице и Обреновца у ОРБ „Братство — Јединство", и на тај начин дају још један допринос сарадњи братских општина.

Боривој Зимоња

Са дочека Штафете младости на легендарној Чичкој-Пољани и код В. Горице

ОВЕ ГОДИНЕ ПОЧИЊЕ СА РАДОМ ТВОРНИЦА МОНТАЖНИХ КУЋА

Само петнаестак километара од Зенице, у плодној равници Ријеке Босне, смештен је један од највећих металуршких центара у Босни и Херцеговини, Илијаш.

Прије рата у овом мјесту је превладавало пољопривредни живаљ који се најчешће бавио производњом пшенице, кукуруза и узгојем стоке, док после ослобођења долази до праве индустријске експанзије.

Захваљујући веома повољном положају у близини рудних налазишта, као и шумовитим предјелима, почела је нагло да се развија металургија и дрвна индустрија, изникла иначе из старих, веома продуктивних шилана.

Природна миграција становништва допринијела је да Илијашка опћина, која је однедавна једна од десет удружених Опћина града Сарајева, броји око 25.000 становника, од којих је 6.500 запослено у Жељезари, потом „Шпидовим" основним организацијама, „Цимосу", „Антикорозији" и другим мањим колективима.

Оно што је у овом тренутку веома значајно јесте податак да ће ове године почети са радом нова творница монтажних кућа у којој је уложено око 350 милиона динара, и која би требало да запосли око 200 радника.

У плану су и инвестициона улагања у реконструкцији неких жељезара.

Ђаковица

ОД ЈЕДНЕ ФАБРИКЕ ПОСЛЕ РАТА — ДАНАС ПОЗНАТ ИНДУСТРИЈСКИ ЦЕНТАР

Друштвено-економски развој опћине Ђаковица после ослобођења карактерише се великом стопом раста. Развој индустрије је почео такорећи од нуле. Од једне фабрике трена и цигла и једног електричног млина, данас се изградила јака индустрија: текстилна, металопрерађивачка, електротехничка, грађевинска и прехрамбена. Индустријски производи Ђаковице су познати не само у земљи већ и у иностранству, по асортиману и квалитету.

У последње време се све више даје значај интензивнијем развоју пољопривреде. Прерађивачки капацитети пољопривредних производа у целости се снабдевају из пољопривредног сектора Опћине. Поједине врсте прерађују се из плантажа Пољопривредног Комбината „Ереника", плантаже којег овог Комбината снабдевају и капацитете Фабрике сокова. Кланица жвада се снабдева из фарми, а друга и многобројних живинарских фарми индивидуалних пољопривредника.

Интензивнији развој пољопривреде ће се омогућити и пуштањем у рад идуће године хидросистема „Радоњић", који би у првој фази омогућио наводњавање око 10.000 хектара.

Пословање привреде Ђаковице је у прошлој години било прилично добро. Са губитком је пословало 5 ООУР-а, а остатак дохотка је 30 милијарди старих динара.

Ђаковица је каже трећа у Југославији по броју ђака и студената. Има 39 основних школа. Центар за предшколску децу са око 1.100 дјеце. Основним образовањем је обухваћено око 20.000 дјеце. Центар средњег усмереног образовања има око 4.300 ученика са 17 занимања и профила, од којих је 75 одсто везано за потребе удруженог рада. ВПШ има 1.250 студената. Укупно Опћина има 27.000 ученика и студената, или скоро сваки трећи.

Културни и физичкој култури се у Ђаковици поклања посебна пажња. При Дому културе „Асим Вокши", који је међу најсавременијим у Покрајини и у СР Србији, раде народно и аматерско позориште, културно уметничка и музичка друштва, разне секције и клубови.

На крају додајмо и то да се здравственој заштити такође придаје велики значај. У граду, поред амбуланти, постоји и градска болница са више клиника — све у саставу Медицинског центра „Иса Грезда". И у већим сеоским центрима при месним заједницама су амбуланте, које обухватају све становништво у селима.

РАЗВИЈЕН ИЗЛЕТНИЧКИ И РЕКРЕАТИВНИ ТУРИЗАМ

Општина Требиње лежи у југозападном делу Словеније, на Магистралном путу Љубљана — Ново Место — Загреб. Још од давнина Требиње је прометна раскрсница о чему сведоче исконске и старе римске насеобине Празсиорум Латобицорум. Данас је Требиње познато по табору Ликовних самоук ластинкова (називна колонија наиваца) и има галерију њихових дела.

По подацима задњег пописа у Општини живи око 18.000 становника. По својој развијености данас је Општина на 43 месту међу 60 словеначких општина, гледано у односу на друштвени производ по становнику.

Године 1961. општина Требиње је била по развијености међу задњих пет у Словенији, а експанзију је живљава задњих 20 година. Брз развој је проузрокован брзим развојем индустрије **Најчешће радне организације су ТРИМО Требиње, ДАНА Мирна, ЛОНИТ у Великој Локи и ЕЛМА у Чатежу.** Поред индустрије развијена је земљоделска, јер географски и рељефни положај омогућавају добро усмерену пољопривредну производњу. Од тржних вишкова поменимо кромпир, млеко и говеђе месо.

Највећа места у Општини су Мирна, Мокроног, Центруперт и Велики Габер. Сви имају типичности Доњенског насеља, треба посебно истаћи Шоотруперт, који је својеврсно бино учвршћен у културне спомеике 1 категорије.

Природни услови, пејсажи, замко ни, средњевековне фреске цркве кој има је богат овај крај, пружају ве лике могућности за развој туризма, а посебно сеоског, а цела околина изнад пружа велике могућности из летничког и рекреативног туризма.

На крају овог кратког представљања Требиња, споменимо да је овде веома развијена Физичка култура, а нарочито одбојка која има дугу годишњу традицију. Занимљиво је и то да се фудбал игра само рекреативно.

ПРВО СПАЉЕНО СЕЛО У ЕВРОПИ

На пола пута између Београда и Шапца, неколико километара од Обреновца, уз саму десну обалу Саве, простире се Месна заједница Скела. Кажу да је Скела некада била обрасла шумом која је још у време Турака служила за збегове. Крчење шума и досељавање првих породица, везано је за XVIII век, а прва досељена породица је породица извесног Јанка Зазина.

Ова месна заједница мре добија по врсти превоза, скели, којим се живаљ служио прелазећи преко Саве у Аустроугарску, данашње Купиново и Срем.

Сигурно је да мало које место у обреновачкој општини има тако бурну историју, као што има Скела. Још и данас колају приче о 50 девојака и жена које су се, да не би пале у Турско ропство, ухватиле за руке и са песмом на устима утопиле у Сави. О томе постоји и писано сећање — спомен плоча на задружном дому на којој стоји:

„Чувајте се раје сиротиње
кад усташе кука и мотика
биће турком по медији мука"

Само у Балканским и Првом светском рату ово село је дало преко 130 бораца, од којих се многи нису вратили.

Други светски рат је донео нове невоље мештанима села. Већ прих устаничких дана Немачка казнена експедиција је у знак одмазде стрељала 56 родољуба Скеле, а село спалила.

Скела је, поменимо то, прво спаљено село у Европи у Другом светском рату. Погинулим борцима и жртвама фашизма подигнут је споменик.

ПРВИ САМОДОПРИНОС УВЕДЕН 1968. ГОДИНЕ

Крај рата значио је уједно и почетак новог живота за мештане. У селу се формирају бригаде људи, жена и омладине, а акције се ређају једна за другом, тако да село с годинама добија нов изглед и значај у општини.

Споменик борцима и жртвама фашистичког терора у Скели

Данас Скела броји 2.000 становника са 600 домаћинстава. **У селу су изграђени: школа, задружни дом, здравствена и ветеринарска станица, пекара, пошта, асвалтирано је преко 6 километара путева, проведено узично светло у дужини од преко 8 километара, и урађен тротоар у дужини од 3.000 метара. А у све што је урађено, уграђена су средства месног самодоприноса грађана, у новцу и радној снази.**

Први самодопринос је уведен још 1968. године, а последњи прошле и тече до 1986. године.

Мада је последших година индустријализација крупним корацима закорачила у ово место, још увек се може рећи да је структура становника претежно пољопривредна. Пре пар година основана је и Основна организација кооперанта, којом се желело поспешити удруживање земљоделника. Међутим, резултати на том послу досада баш нису на завидном нивоу. Тренутно има свега петнаестак удружених пољопривредника, што је заиста незадовољавајуће.

Забрињава и податак да у Скели има све више старачких домаћинстава, јер млади све мање остају у селу да раде земљу. Школују се и запошљавају у околним индустријским зонама и фабрикама.

КУЛТУРНО — УМЕТНИЧКО ДРУШТВО ПОНОС СЕЛА

Како кажу Скељани, све што је постигнуто и урађено у селу, резултат је пре свега ангажовање свих мештана, а нарочито друштвено-политичких организација на челу са СК.

Партијска организација броји око 40 чланова што практично значи да је сваки недесети члан Савеза комуниста.

За омладинску организацију, која броји неколико стотина чланова, кажу да је једна од најактивнијих у Општини. Само ове године омладинци су оставили за собом низ радних акција на уређивању села. **Иначе, сигурно је да су млади из Скеле најангажованији у месном културно уметничком друштву „Милоје Бељинац" основаном још 1951. године. Ово Друштво има преко 100 чланова и ради кроз четири секције: фолклорну, драмску, ликовну и рецитаторску.** Исто тако, један број младих се окупља у феријалном савезу и организацији Црвеног крста, а постоји и фудбалски клуб који се такмичи у рангу општинске лиге.

На основу свега што смо до сада рекли намеће се закључак да су Скељани већ одавно решили све месне проблеме. Међутим, чињеница је да мештани овог села већ годинама немају одговарајући Дом културе и здравствену станицу. Истина, оне оне зграде постоје, али су дотрајале и оронуле, тако да не одговарају ни основној намени.

Реновирање Дома је почело ових дана, док здравствена станица, у којој је узгред речено санитарна инспекција забранила рад, остаје као обавеза за наредни период. Како се присетимо шта су све Скељани у свом месту урадили ових последњих година, сигурни смо да ће и ову обавезу правовремено и на прави начин испунити.

Н. Павлићевић

НА СОРА „САВА 83"

ОМЛАДИНЦИ ИЗ ОБРЕНОВЦА У БРАТСКОЈ БРИГАДИ

Петнаестак омладинаца из наше Општине отпутовало је половином овог месеца у Велику Горицу, где се прикључило осталим бригадистима ОРБ (Омладинска радна бригада „Братство Јединство", састављеној од омладинаца братских општина Обреновца, Инђаша, Велике Горице и Требња.

Збратимљена бригада ће ове године учествовати на СОРА „Сава 83", која је почела 10. јуна а траје до 17. јула ове године. Бригадисти ће радити на уређењу града Загреба и постављању насипа.

На крају пожелимо нашим омладинцима срећан и плодан рад на трази, уз уверење да ће нас и ове године као и прошле достојно представљати.

Н. П.

Орачи први у граду

Значајне успехе су забележили и млади орачи на Градском такмичењу младих орача одржаног у мају.

У појединачном такмичењу младих орача омладинци Образовног центра су освојили прва три места. Прво место освојио је **Мирослав Милановић**, ученик трећег разреда, другО место — **Ненад Младеновић**, ученик првог разреда и треће место **Јован Илић**, ученик трећег разреда. Првопласирани ће учествовати на Републичком такмичењу.

Омладинци Образовног центра су освојили прво место и у екипном такмичењу и тако се пласирали за Републичко такмичење.

Зоран Алексић, III на Савезном такмичењу

Успеси **Зорана Алексића**, ученика четвртог разреда овог Центра су изузетни. Као ученик такмичења за пољопривредну технику, на Градском и Републичком такмичењу освојио је прва места да би 9. јуна на Савезном такмичењу у Приштини освојио III место и бронзану медаљу.

Све ово нам говори да се задње време поред образовања ученика овог Центра све већа пажња посвећује и васпитању кроз све веће ангажовање младих у ваннаставним активностима, што је затајило у неколико предходних година.

К. Н.

Забрежје

ВЕЖБА ЈЕДИНИЦА ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

Месна заједница Забрежје организовала је и извела, протеклог викенда, вежбу јединица цивилне заштите „Забрежје 83". У овој вежби су учествовале све структуре цивилне заштите све месне заједнице и радне организације „Бора Марковић".

Вежба је имала за циљ спровођење заштите и спасавање становништва од ратних дејстава. На делу је изведено гашење пожара, спашавање из рушевина и РБХ одбрана тамнирање.

М. С.

Скела

СКЛОПЉЕН УГОВОР СА ПТТ-ОМ О ИЗГРАДЊИ ЦЕНТРАЛЕ

Скупштина Месне заједнице Скела склонила је ових дана уговор са ПТТ-ом о изградњи централе са 192 телефонска прикључка.

Ова инвестиција иначе кошта око милијарду и 700 милиона старих динара, с тим што су скељани учествовали са постојећом зградом, а сваки удружиоц и потенцијални носиоц телефонског прикључка ће дати по 2,8 милиона старих динара. Остала средства ће обезбедити ПТТ.

Што се тиче почетка и завршетка радова, термини су још неизвесни, мада је уговором предвиђено да се сви радови морају окончати најкасније за 18 месеци.

Н. П.

Стублине

У ПЛАНУ ИЗГРАДЊА СПОМЕНИКА ПАЛИМ БОРЦИМА

На иницијативу Месне организације СУБНОР-а коју су подржале све друштвено политичке организације и Скупштина Месне заједнице, одлучено је да се у Стублинама подигне споменик палим борцима. Овим спомеником ће се трајно обележити имена 88 палих бораца Стублина, а биће смештен у центру села, у дворишту Дома културе. За изградњу споменика средства ће се прибавити месним самодоприносом, који ће трајати укоро да се спроведе. Ових дана је расписан и конкурс за идејно решење, а како се планира свечано отварање ће бити 14. октобра — на Дан ослобођења Стублина.

Н. П.

Звечка

ХАЛО — У ЗВЕЧКОЈ

Ових летњих дана, активност на штана Звечке уродиће плодом.

Недавно се почело са изградњом секундарне водоводне мреже кроз место, од насеља „Дуг" до Великог Поља. Тако ће мештани ове месне заједнице ускоро имати здраву и чисту воду за пиће из градског водовода.

За који дан у Звечкој ће почети добровољна акција на изградњи тротоара у улици Валевски пут. Тротоар ће се радити у дужини од 5.500 метара. Средства за изградњу 2.400 метара тротоара, обезбеђена су месним самодоприносом грађана, док ће 3.100 метара тротоара бити изграђено добровољним учешћем личних средстава грађана.

Ове године, у Месној заједници, ће отпочети радови на изградњи ПТТ мреже која ће омогућити да у 400 домова зазвони телефон. Радови, морају да буду завршени у року од 18 месеци од дана потписивања уговора.

Средства за реализацију овог пројекта обезбеђена су учешћем грађана, стим што су потписници уговора са ПТТ-ом у обавези да одређени новчани износ, у висини од 14.500 динара, уплате у три једнаке рате.

Кабуша Николић

ФЕРИЈАЛНИ САВЕЗ ОБРЕНОВЦА

Тридесет година рада и постојања

— Феријални савез тренутно има 13. дружина, од чега 8 из Основних школа, једна из Образовног центра и Месних заједница, радних организација КУД-ова.

Крајем године Феријални савез Обреновца ће прославити 30-годишњицу свога постојања и рада. За ову друштвену организацију кажу да је једна од најмасовнијих на територији Општине. Од оснивања Феријални савез броји од 1500 — 2000 чланова, а ове године их је удвашено око 1600.

„Феријални савез ради пре свега на окупљању омладине кроз излете, путовања, летовања, зимовања, маршеве, сусрете и томе слично, каже Драган Станојловић, председник ове Друштвене организације. **Овог месеца смо само одржали традиционални сусрет пионира феријалаца Обреновца, а организовали су и излети за Сарајево и Сплит. У наредном периоду идемо на летовање у Макарску, организовано у две смене. У плану нам је и сарадња са Феријалним савезом Варшаве.“**

Феријални савез тренутно има 13. дружина и то 8 из Основних школа, једну из Образовног центра и остале из Месних заједница, радних организација и културно-уметничких друштава. Мада је ангажовање чланова заиста на завидном нивоу, треба нагласити да се не може бити задовољно и ангажовањем свих школа, нарочито ових у граду. По правилу се (изузетак је једино Змајева школа) феријалним активностима више пажње посвећује у сеоским основним школама. Ову праксу би у наредном периоду требало под хитно мењати: Тим пре ако се зна да је од 1600 чланова, чак око хиљаду пионира, значи, пре свега ученика основних школа.

Као и свака друштвена организација и феријалци се сусрећу са новчаним проблемима. Мада сви активисти и чланови Председништва раде волонтерски, годишње се утроши за разне обавезе око 10 милиона старих динара, а дотације износе света 5 милиона старих динара. Истина, феријалци се сналазе како знају и умеју. Организују такозване плане и диско вечери, а већ приход се убере и од чланарине. Иначе, чини се да би велико олакшање, бар када су финансијска средства у питању, било када би се формирала стручна служба за водење административних послова.

На крају од председника Феријалног савеза смо сазнали да су већ почеле припреме за јесен, када ће се 30 годишњица постојања и рада достојно и свечано обележити. А ми им у међувремену пожелимо добро и мирно море, и још много успешних акција.

Н. П.

НА СВЕЧАНОМ ЗБОРУ ОДРЕДА „СЛОБОДАН ПЕНЕЗИЋ КРЦУН“

ПРОГЛАШЕНА НАЈБОЉА ОДЕЉЕНСКА ЗАЈЕДНИЦА

Поводом завршетка V Смотре „Пионир сам тим се дичим“ у Дому културе и спортова, 15. јуна је одржан Свечани збор пионирског одреда „Слободан Пенезић — Крцун“ Основне школе „Јован Поповић“.

Смотра се све школске године везивала за програм нових Југословенских пионирских игара „Растемо под заставом Тита“ — „Да нам живи, живи рад“, за јубилеје 40-годишњицу Савеза пионира Југославије, 40-годишњицу П заседања АВНОЈ-а и великих битака наше Револуције, као и за широку друштвену акцију штедње, рационализације и економске стабилизације у нашој земљи.

Првени цветови дечјих неиспуњених жеља недовиграних игара, ненаписаних задатака, израслих из херојских срца оних чије је детињство сурово прекинуто, расли су, бујали и пламтели новом ватром и јарком бојом свих ових 40 година.

— Овде, у свечаном збору, ми пионири, Титови и после Тита, показали смо и овога пута да се називимо именом пионир у раду, учењу, дружењу, песми и игри. —

Савет пионира и жири, прогласили су за најбољу одељенску заједницу III-1 у конкуренцији пионирских заједница нижих разреда, а VI-2 у конкуренцији пионирских заједница виших разреда, полеђуљним прелазну Плакету „Бирчанска пионирска чета“ за ангажовање на испуњењу више програмских задатака смотре.

К. Николић

Радио клуб „Обреновац“

ВЕЗЕ СА ШЕСТ КОНТИНЕНАТА

У бивше просторије Савеза социјалистичке омладине сместио се Радио клуб „Обреновац“ (XU1AUT.) Вредни радио аматери засукали су рукаве и руинриране и дотрајале просторије претворили у свој омиљени кутак. Сада се ту налази опремљена учионица са 20 радних места и на просторија где је смештена скупоцена радио опрема.

— Клуб броји око 100 чланова распоређених у три секције, и то: аматерски радио оператор, конструторска и аматерско-радио гониометарске секција, нарочито значајна за ОНО — каже председник Клуба Живица Јовановић.

Поред наведених група у Центру за обавештавање и јављање је формирана пријемно-предајна секција.

Обреновачки Радио аматери су на ручито поносни на податак да су успоставити везу са свих шест континената и научним експедицијама на Антартику.

Клуб је узео учешћа и у прављењу Штафете младости, као и своје Радио штафете.

У знак признања за учествовање на бројним такмичењима, њихове зидове красе вредне дипломе.

За име Живице Јовановића председника. везани су и први почели рада Клуба у коме је до сада обучено три генерације радио-телеграфиста са 40 полазника.

Радио аматери могу да буду позитиван пример како се може самопрегорним радом и ентузијазмом, постићи завидни резултати, на које су њихови чланови поносни.

И док Радио клуб постиже завидне резултате, дотле Општинска конференција народне технике у чијем би саставу требао да ради овај клуб, практично већ више година не постоји, што указује да би било крајње време да се приступи њеном формирању.

Милан Ашковић

Прва жена војник

Из Општинског секретаријата за народну одбрану сазнали смо да се седам омладинки пријавило за одслужење војног рока, свих седам је регрутовано и способно да обављају дужности војника у ЈНА.

Прва жена војник из наше општине креће на одслужење војног рока 6. јуна у Сарајево. То је омладинка Тања Илић из месне заједнице Трстеница рођена 1964. године, по занимању стенодактилограф без запослења. Тања ће војни рок у трајању од 3 месеца служити на дужности војника — млађи официр, у роду — веза.

Овој одважној девојци ће Општинска конференција за друштвени положај и активност жена пред одлазак на одслужење војног рока, наградити свечани испраћај и пожелети да своје обавезе и дужности војника обави са успехом.

К. Николић

ОК за друштвени положај и активност жена

Најлепше двориште, балкон, саксија...

Поводом мајских празника и 8. јуна — Дана за заштиту човекове околине, Општинска конференција за друштвени положај и активност жена, организовала је акцију „Украшајмо најлепшу башту, саксију, балкон, наурођење двориште“.

О значају ове акције, говорила нам је Анастасија Ивковић, председница Конференције.

— Задатак је свих нас да се ук ључимо у акцију за очување и заштиту животне средине. Урбанизација и нагли развој индустрије у нашој општини су фактори који угрожа вају животну средину, а ми смо у обавези да је заштитимо, да је учинимо хуманијом и да својим понашањем и радом утичемо на развој естетских вредности у младих. —

Ова акција Конференције завршена је пригодном свечаношћу на којој су уручене заслужне награде.

Прву награду — књигу и Диплому, за најбоље одигговану цветно-декоративну саксијску биљку добила је **Светлана Вељковић.**

Прву награду — књигу и Диплому, за најбоље одигговану лиснасто-декоративну саксијску биљку добила је другарица **Милена Пејчић.**

Прву награду — књигу и Диплому за најлепше уређен балкон, добила је другарица **Ружица Пилиповић,** а за најуређеније двориште прву награду — једногодишњу претплату за часопис „Јутро“ и диплому, добио је **Лазар Јовановић** из месне заједнице Звечка.

Другим и трећим местима додељене су награде и дипломе, а свим учесницима, ове значајне акције, захваљујемо.

К. Николић

»Медицинари« трећи

Градско такмичење цивилне заштите одржано је 11. јуна на стадиону фудбалског клуба „Рад“, на Вождовцу. У такмичењу је учествовало свих шест екипа општина Београда. Ове године по први пут је екипа Обреновца наступила у комплетном саставу са екипама у свих пет такмичарских дисциплина.

Највећи успех је забележила екипа из прве медицинске помоћи, која је освојила треће место. Пласман осталих екипа је био следећи: екипа за спасавање 5., противпожарне заштите 9., јединица опште намене 11. и радиолошко-биолошко-хемијска екипа 15. место.

Ове године по први пут је на општинском такмичењу одржано и такмичење јединица за спасавање и већ на свом првом наступу на градском такмичењу ова екипа је забележила одличан резултат освајањем петог места.

На крају да кажемо да је целокупан успех екипа цивилне заштите из Обреновца био бољи него предходних година, што охрабрује и показује резултате који се уграђују у обуку и оспособљавање радних људи и грађана за обављање оних задатака у миру и рату.

М. С.

Основна школа „Душан Полекић“ у Грабовцу

ПОСАВИНА У МАЛОМ

— Сви успеси које грабовчка школа постиже, резултат су пре свега изузетно квалитетне наставе организованих ванаставних активности, као и развијених међуљудских односа. —

Десетак километара од Обреновца, на брдовитом терену Грабовца, смештена је зграда Основне школе „Душан Полекић“, иначе матичне школе, којој припадају осмогодишња школа у подручном одељењу у Дрену и четвороразредне школе у Орашцу, Вукићевици, Љубинићу и Доњем Грабовцу. Свако јутро по два аутомобуса довозе ученике старијих разреда у Грабовац а долазе и ученици из Лоћаника, Милорада и Јошеве, тако да ова школа слободно можемо рећи представља Посавину у малом.

Само ове школске године основним образовањем и васпитањем обу хваћено је 856 ученика, специјалним васпитањем 36, а предшколским 58 полазника. Ваља нагласити да су предшколским васпитањем обухваћена и деца која нису у редовним одељењима, захваљујући путујућем вртићу предшколске установе „Пер ка Вићентијевић“.

Вредни су људи у Грабовачкој школи, марљиво раде и штеде, где год се то може. А за њихов труд и залагање, стижу само речи хвале. Да је то тачно казује и извештај Завода за унапређење васпитања и образовања, који је крајем прошле године извршио увид у рад ове школе. А у њему се између осталог каже да су часови успешно и спретно вођени, да ученици из поједидругих предмета знају чак више не го што програм захтева, што је резултат квалитетне наставе и добрих међуљудских односа. Јер, у овој школи раде људи који су за свој рад не само у школи већ и у месним заједницама и друштвено-политичким организацијама одликовани највећим наградама. Нашли су се ту Орден рада са сребрним венцем, Орден Председника Републике за мирнодопске војне заслуге, октобарске награде и плакета града Београда и општине Обреновац, плакета за рад са најмлађима, као и друге похвале од стране друштва и друштвено-политичких организација. Попут ученика, вредна признања су стизала и у руке ученика. Свакако је највредније Октобарска награда општине Обреновац, коју је добила рецитаторска секција школе.

ОД ПРОЛЕТОС — И УЧЕНИЧКА ЗАДРУГА

Васпитно-образовни рад у школи се реализује кроз редовну наставу, рад ученичких организација, секција, као и културну и јавну делатност школе. **Посебно је развијен рад школских секција, као што су рецитаторска, драмска, литерарна, математичка, физичка, млади историчари и географичари.** Ту су још клуб младих техничара, **као и саобраћајна секција.**

Зграда Основне школе у Грабовцу

У оквиру спортских активности најуспешније раде млади шахисти, а вредне резултате постижу и обе кошаркашке екипе (мушка и женска).

У овој школској години осећала се и изражајна активност ученика специјалних одељења у ванаставном раду. Наиме, ученици ових одељења су својим програмом учествовали на прослави Дана пионира у Ореновцу, и на XII смотри ученика специјалних школа, која је била такмичарског карактера.

Има још много тога лепог да се каже о раду школе „Душан Полекић“. Тако је ове године у циљу осавремењивања наставе оформљена медијатека, а ради задовољења потреба друштвене средине и боље реализације друштвено корисног и производног рада и ученичка задруга. Ученичка задруга је основана по четком пролећа, формиране су три радне јединице за пољопривредну, једна радна јединица домаће радности и радна јединица која ће се бавити продајом удбеника, часописа и прибора за ученике.

Све напред речено јасно говори да успехом ученика и резултатима рада могу бити задовољни и ученици и наставници. Ипак особљу и ђацима ове школе могла би се дати и једна примедба, која се односи на недовољно одржавање историјског споменика у Грабовцу за који су задужени.

Н. Павличић

Из О. Ш. „Ј. Ј. ЗМАЈ“

Најбољи млади биолоі Србије

Наставници основне школе „Јован Јовановић Змај“ ове године поносе се још једном од многих до сада паметних главица. Лазић Јаворином, ученицом VIII разреда, најбољим младим биологом у Србији.

У прошлој школској години на такмичењу „Наука младима“ била је најбоља у Београду, а на Републичком такмичењу је освојила II место са једним посном мање од првопласираног. Ове године, Јаворина је постигла још више. Освојила је прву награду на Савезном такмичењу, да би недавно на Републичком била убедљиво најбољи млади биолог Србије. Тако јој је припала част да репрезентује Србију на Савезном такмичењу које се одржава од 24. до 27. јуна у Кумровцу.

На питање — шта очекује од Јаворине на Савезном такмичењу, Мара Шеховић, предметни наставник је одговорила: *„Познаваћу Јаворинкин изузетан таленат за ову научну област можемо бити сигурни да ће на Савезном такмичењу у Титовом родном месту, учинити све што је у њеној моћи и тако доказати да је са правом Друг Тито веровао у младу генерацију.*

К. Николић

На градском такмичењу „Репрезентујемо школу знањем“

НАЈБОЉИ УЧЕНИЦИ ОБРАЗОВНОГ ЦЕНТРА

На градском такмичењу под називом „Репрезентујемо школу знањем“, које је одржано у Београду, екипа Образовног центра из Обреновца је показала највише знања и освојила прво место.

Иначе, успех је тим већи што је на овом такмичењу учествовало чак 26 Образовних центара са територије Београда, а знање се тражило из пет наставних дисциплина: српског, историје, географије, марксизма и етике.

Иначе, такмичење „Репрезентујемо школу знањем“ је већ традиционално у част Дана младости, а организује га друштвени дом „Драги Милошевић“ из Београда.

Н. П.

Развој школства у Обреновцу: **ОДДАЉИЋАРЕ ДО НОВЕ ШКОЛЕ**

Школска библиотека

У школи је постојала библиотека. Књиге су углавном додељене као поклон и биле су лична својина учитеља. Једном је школа од шабачког епископа добила на поклон неколико књига. На томе му је за хваљено писменим путем и тај документ је сачуван. На њему пише:

„Његово просвештенство, господин епископ шабачки, изволео. је подарити девет комада поучних књига за децу, разних садржаја, сиромашним ученицима женске школе обреновачке. На овом племе нитом дару, вазда топло захваљује наставница са својим ученицима гос подину епископу, желећи да се овакви дарови множе"

Ова библиотека је била веома вредна за Обреновац, јер је у њој на самом почетку било чак 133 књиге.

НИ БЕЗ КАВГЕ СЕ НИЈЕ МОГЛО

Када су формирана наставничка већа проблеми у школи су се повећали. Више људи, више људи и на равно, неизбежне су биле препирке и неслагања у мишљењима. То не би било ништа ново да није забеле жен један случај тучe између два наставника на седници наставничког већа. На седници се расправљало о отпуштању старог службеника и постављању новог. Неким учитељима је нарочито сметало што је управник ово учинио на наговарање своје госпође. Ту су се јавила мишљења да није правилно поступљено и да госпођа нема право да се меша у школска питања јер није учитељица и не обавља никакав школски посао. Атмосфера је током целе седнице била прилично наелектрисана. Томе је нарочито допринео податак који је изнео један учитељ, да нови службеник слуша и извршава наредбе дотичне госпође. После ове жучне расправе друго се није могло очекивати. Између противника је избила права туча. А седница је наравно одмах прекинута. Не зна се да ли су у тучи учествовали сви учитељи, али се поуздано зна да у Обреновцу и обреновачкој школи никада није избио већи скандал не го што је овај био. Двојица учитеља који су изазвали тучу су по казни премештени из Обреновца на друго радно место.

НЕКОЛИКО ДЕЦЕНИЈА КАСНИЈЕ

Време је учинило своје. Обреновац је из мале вароши прерастао у мали град. Многе су ствари пале у заборав, а неке се још увек пре причавају међу старијим грађанима Обреновца. Сада постоје модерне школе и мало се њих сећа како је то некада било. А било је тешко борити се са заосталошћу и бедом. Ипак, људи створише школу. Из влажне и мемљиве дрвенаре никла је пространa, светла зграда.

Данас се о прошлим временима сведочи само неколико оскудних за писа и по која прича уморних ста раца који више ни сами нису сигурни да је њихова прича баш потпуна и да све то баш тако одиграло.

Оливера Црногорчић

Завршена овогодишња такмичења Културно-просветне заједнице

Грабовчани пре свих

— Ученици Основне школе „Душан Полексић" из Грабовца освојили највише признања. — Да ли су смотре најбоља решења. — Како унапредити квалитет? —

У односу на раније године најзначајнија карактеристика овогодишњих такмичења које организује Културно-просветна заједница је очигледан пад квалитета готово у свим областима. Док се за ниво ре цитовања још може и рећи да је колико-толико очуван, дотле је сасвим извесно да је нагло опао ка литет наступа фолклорних, хорских и драмских секција. Наравно, сада под хитно нађа тражити узроке за такво стање. Истина је да је бројученика у сталном порасту, што може само да радује, али је зато апсурдније и чудније сазнање да је све мање наступа који доносе нешто ново. Једном речју то је већ виђено да је премало истраживања, премало новина које би колико-толико задовољиле укус. Овако, такмичење Културно-просветне заједнице (која је, уосталом, присутна само на папиру), је преживело и често до садно рефање тачака. Очигледно, реч је о манифестацији на умору.

Рекосмо да је рецитовање колико-толико било на нивоу, захваљујући Грабовчанима. Смотра хорова је по некад била чак и емешна. Да није било хора „Змаја", „Поповића" и још понеког — утисак би био жалостан. Није дакле, све у олимпијској крилатици: важно је учествовати. Понекад је много боље не бројати се. Смотра фолклора имала је једну новину у томе што је било више учесника, док се за такмичење драмских секција може рећи да је у сваком погледу разочарало. Да није било драмских секција из Грабовца, „Јована Поповића" и „Змаја" све би изгледало испразно. Срећа да су Бога Стефановић, Микица и Смиља Јовановић, Мојдраг Томић и још понеко успели да доносу нешто ново и прихватљиво. Резултат би иначе био много сиромашнији.

Који су, дакле, узроци пада квалитета. Можда прсоптерећеност деце и наставника- згуснутост календара такмичења, а можда и чињеница да пола такмичења има карактер смотре. Недостаје, очигледно, такми чарски карактер, претходна селекција, више договарања, праве пробе, више ентузијазма. Јер све ипак из гледа превише обично уходано и стереотипно.

Ни организација сусрета није мо гла бити боља ако се зна да у јед ном дану треба да наступи 11 драм ских секција, или 10 хорова и сли чно. Ваља предузети кораке да такмичење буде поново оно што је и било: манифестација квалитета, истраживања и укуса. А то упркос садашњем тренутку није неостварив. Напротив.

Павле Николић

Фестивал приградских друштава одржан у Обреновцу

Традиционални наградни фестивал културно-уметничких друштава (градских), под називом „Расти и цветај земљо радних људи", одржан је овог месеца по први пут у нашем граду, тачније у Дому културе и спортова.

Ове године учешће је узело 9 КУД-ова са подручја града а међу њима и 4 из Обреновца: „Никола Тесла", „Прва Искра", „Милоје Бељинац" из Скеле и Драган Марковић са Забрежја. У конкуренцији ансамбла победио је КУД „Никола Тесла".

Мирославу Илићу још једно признање

Прва награда за најбоље певање Змајевих песама

На XIII сусрету Змајевих школа „Братство — Јединство" Југославије, које је одржано овог месеца у Змајеву код Новог Сада, Мирослав Илић ученик V разреда Основне школе „Јован Јовановић — Змај" добио је још једно у низу признања за своје певање. Наиме, освојио је прво место за најбоље певање Змајевих песама и као поклон, како то и доликује ученику, добио књигу са поклоном.

Н. П.

ЗМАЈЕВИ СЛАВУЈИ ТРЕЋИ У ЦЕЉУ

Мали хор Основне школе „Јован Јовановић Змај" из Обреновца добио је још једно значајно признање за свој рад. Наиме, своје учешће на Савезном такмичењу — Фестивалу омладинских хорова Југославије који је одржан овог месеца у Шешу је крунисао трећим местом, и бронзаном плакетом.

Још једном честитамо пионирима Малог хора, и желимо им још много успеха и сјајних резултата и у наредном периоду.

На крају првенства

Рукометашице завршиле на четвртом месту

Рукометашице „Радничког" из Обреновца овогодишње такмичење у I-Б лиги завршиле су на солидном 4 месту. У последњој утакмици са ДИН-ом из Ниша доживеле су још један пораз од 18:11.

У току овог првенства рукометашице „Радничког" су освојиле 30 бодова и то са 15 победа и 7 изгубљених утакмица.

Споменимо само то да су све до сусрета са Даниловградом наше рукометашице биле једне од главних фаворитиња за улазак у друштво најбољих, али су после те такмичење доживеле некоико узастопних пораза што је имало утицаја на коначан пласман.

Након завршеног првенства рукометашице имају паузу до 28. овог месеца, када је заказан састанак са играчицама и стручним штабом. На овом састанку ће се коначно и знати да ли ће у наредној сезони обреновачки тим бити појачан са још неким играчицама.

Иначе, како се очекује припреме за нову сезону која почиње на јесен почеће средином јула.

Н. П.

Фудбалери „Радничког" 13. на крају првенства

Спас у задњи час

Завршено је фудбалско првенство Србије и лубитеља фудбала у Обреновцу су напокон одахнули. „Раднички", је букваално у последњем колу изборио опстанак у најквалитетнијем фудбалском такмичењу Србије.

Дуго је „дебаклов" мач висио изд главом фудбалера „Радничког". После солидних игара прошле јесени, овог пролеа се екипа скоро није могла ни препознати. Сем два — три играча, који су играли како — тако остали нису били ни сенка јесењих игара.

Праву форму и добре игре наступиле су тек четири кола пре краја. Тада је побеђен ФАП са 2:0, затим је изборен ремі у, фудбалском рату, у Шапцу и одличан резултат од 1:1 са Слогом у Краљеву. Одлучујућа је била утакмица против Новог Пазара у Обреновцу, коју су „дрвени" добили са 3:1.

Да су се играчи залагали као на ове последње четири утакмице сигурно је да клуб не би дошао у овако незавидну ситуацију, да се опстанак избори у последњем колу.

Комисија за жалбе одбила је жалбу Железничара из Ниша на утакмицу са Мачвом, која је завршена без голова 0:0. Тако је отпала и последња могућност да се „Раднички" нађе у нижем рангу такмичења.

Сезона је ипак успешно завршена и играчи ће на одмор а управи, вероватно предстоји веома много посла јер је сведочено да су „Радничком" потребна два — три квалитетна играча и да треба појачати стручно — педагошки рад у клубу.

Радничко спортске игре

Више од 900 учесника

Са традицијом дугом 29 година, у петак 17. јуна су након два месеца трајања, завршене Радничко спортске игре СОУР-а „Прва Искра" из Барича.

Преко 900 радника се надметало на спортским теренима у Бариччу. Поред великог и малог фудбала би ло је заступљено стрељаштво, шах, стони тенис и одбојка.

Одигран је велики број утакмица што иде у прилог масовном карактеру овог такмичења, због чега оне и постоје.

Кроз ове сусрете, прожимало се велико другарство и заједништво, потребно не само на спортском тлу већ и у фабрици.

Поменимо и победнике по дисциплинама.

У дисциплини великог фудбала, више снаге и умешности од осталих је показала екипа Унутрашњег транспорта из Опреме, а у малом фудбалу играчи Посмака нису имали премца.

Најбоље смечере су имали одбојкаши РО Промет. Сигурно око код стрелаца имао је Радомир Мелисављевић (Арматура), а у шаху је већ годинама Арматура без премца.

У такмичењу стонотенисера побе дио је Димитрије Вељковић, из Ин жењеринга.

М. Апшковић

Захваљујемо се ученицима основних школа: „Ј. Ј. Змај", „Јован Поповић" и „Посавски Партизани" и ученицима Образовног центра на помоћи и сарадњи током VI сусрета спортиста братских и пријатељских општина.

Редакција „Информација"

УРЕЂУЈЕ И ИЗДАЈЕ: СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА СКУПШТИНСКЕ ПОСЛОВЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ. ТЕЛЕФОН 872-862, 871-786. ИЗДАВАЧКИ САВЕТ: ДРАГИЦА ДАЦКОВИЋ, ДРАГАН КОМЉЕНСКИ, ЈЕЛЕНА ЦЕРОВИЋ, БОГОЉУБ СТЕВАНОВИЋ, НЕДЕЉКА ПЕШИЋ, МИЛИЦА СИМАНИЋ, МИЛАДИН СИМИЋ, ДРАГАН МИЛАТОВИЋ, МИЛЕ ПОПОВИЋ, ГРАДИМИР ВОРБЕВИЋ (ПРЕДСЕДНИК), МИЛОРАД МАТИЋ, ПРЕДРАГ ЈЕВТОВИЋ, ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК, НОВКА ПАВЛИЧЕВИЋ, УРЕДНИК МИЛАН САВИЋ, НОВИНАР И ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК, КАЋУША НИКОЛИЋ, НОВИНАР. ШТАМПА: РО „ДРАГАН СРНИЋ" ШАБАЦ ВИТЕ ВРАШТАНОВИЋА 3, ТЕЛ. 26-322.